

[Undervisningsministeren]

at ingen af parterne finder dem i en sådan tilstand, at de er bevaringsværdige.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg synes, miljøministeren har det meget svært i dag. Det må virkelig være meget anstrengende – navnlig når jeg nu stiller følgende spørgsmål:

Kan miljøministeren på undervisningsministerens vegne bekræfte, at prisen på et kollegieværelse, hvis det blev indrettet, ville komme til at ligge i størrelsesordenen 1.100 kr.?

Formanden:

Det ligger så langt fra spørgsmålet, at jeg vil henstille til ministeren ikke at svare. Der må være grænser.

Keld Albrechtsen (VS):

Det er faktisk beklageligt, at man ikke, når denne sag lægges frem og man skal svare på den fra undervisningsministerens side, har disse tal med, som dog burde være af betydning for sagen. Inden man skred til beslutninger, burde man virkelig have undersøgt, hvad det ville koste at etablere ungdomsboliger i de bygninger, som kan bruges. Jeg er ganske overbevist om, at en god del af dem efter en nærmere undersøgelse ville blive betragtet som velegnede. Hvor meget ville det have kostet, og hvor meget skal man bruge til at rive disse bygninger ned?

Jeg vil endnu engang spørge den fungerende undervisningsminister, om han dog ikke, når undervisningsministeren vender tilbage, vil sørge for at få lavet disse undersøgelser, inden der træffes en endelig beslutning om nedrivning.

Undervisningsministeren (Erik Holst, fg.):

Jeg må igen henvise til, at sagen er behandlet igennem længere tid i finansudvalget, og i finansudvalget har man haft samråd med ministeren og derunder haft lejlighed til at forelægge og få belyst de forskellige sider af denne sag. Jeg kan derfor ikke være enig med hr. Keld Albrechtsen, når han siger, at det er beklageligt, at jeg ikke har alle disse tal med. Hvis man havde ønsket at få disse tal oplyst, havde intet været mere nærliggende end at medtage det i det spørgsmål, der blev stillet til undervisningsministeren i dag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Dermed er de fem spørgsmål til undervisningsministeren sluttet. De har taget ca. tre kvarter, uden at ministeren har kunnet være her. Det er klart utilfredsstillende for spørgerne, og specielt er det selvfølgelig utilfredsstillende, at en enkelt spørger har fået udsat et spørgsmål i håb om at få svar fra undervisningsministeren. Det er ingen kritik af den stakkels miljøminister, vi har jaget med i tre kvarter, men det er utilfredsstillende, og jeg skal undersøge, hvad vi kan gøre for at undgå at komme i lignende situationer – og navnlig at spørgerne først får underretning, når de kommer til spørgetiden.

Det næste spørgsmål er stillet til miljøministeren. Det er jeg næsten glad for.

Spm. nr. 86

7) Til *miljøministeren* af:

Waldorff (VS):

»Hvordan vil miljøministeren undgå, at aftalen med Københavns kommune om højere støjgrænser kommer til at udhule intentionerne i miljøstyrelsens støjvejledning?«

Skriftlig begrundelse

Miljøstyrelsen har indgået en aftale med Københavns kommune om, at man vil acceptere et støjniveau ved nyt boligbyggeri på 65 dB (A) – og i særlige tilfælde 70 dB (A) – i stedet for de 55 dB (A), der er angivet som det højest accepterede i miljøstyrelsens vejledning fra 1974. Aftalen er en kapitulation over for det socialdemokratisk-kommunistiske ønske om at plastre København til med boliger, uanset prisen.

Prisen er i dette tilfælde, at man udsætter beboerne for et støjniveau, som af alle og ikke mindst miljøstyrelsen selv er beskrevet som stressfremkaldende og miljøødelæggende.

Kapitulationen er begrundet i, at man ellers ikke kan bygge boliger i København.

Det er naturligvis noget sludder. Miljøstyrelsen har ikke i 1974 været så idiotisk at fastlægge grænser, som man vidste ville forhindre nyt boligbyggeri i København.

Sagen er, at den københavnske byggepolitik har som mål at få så meget og så tæt byg-